

[Rasmus Hansen.]

faste Tillæg, naar man vil have det helt rigtige Billede af de Forbedringer, som vort Forslag vil foranledige, hvis det gennemføres. Om de nuværende personlige Tillæg, uddelte efter Skøn, foreligger der jo, saaledes som det vil være ærede Medlemmer bekendt, en Række Udtalelser. Mange Aldersrentenydere synes ikke om disse personlige Tillæg; Kommunernes Ret til at skønne over, hvem der skal have et personligt Tillæg, giver, hævder mange af Aldersrentenyderne, Aldersrenten et Præg af Almisser, og naar en saadan Følelse gør sig gældende, har den efter vor Mening Krav paa Agtpaaagivenhed. Desuden kan der med Rette gøres den Indvending mod de personlige Tillæg, at i de store Byer kan der næppe skabes Sikkerhed for, at Tillæggene fordeles paa helt retfærdig Maade, men der er ogsaa den Svaghed ved de personlige Tillæg, at der jo er en Række Kommuner, som ikke har udnyttet dem i det Omfang, som Lovgivningen giver Mulighed for, og som Aldersrentenydernes Kaar maatte opfordre dem til. Denne svigtende Vilje til Imødekommenhed, denne Mangel paa Forstaaelse hos en Række Kommuner over for Aldersrentenyderne kan man imidlertid komme uden om ved at gennemføre faste Tillæg, og derfor har vi stillet Forslag herom. Det vilde dog næppe være praktisk — det er i alt Fald Kommunalrådets Opfattelse, at det ikke vilde være det —, hvis Lovgivningen blev ændret saaledes, at det var helt udelukket, at Kommunerne kunde bevilge et personligt Tillæg, naar særlige Forhold maatte tale for det, og derfor har vi, ligeledes i Overensstemmelse med Købstædernes sociale Udvalg, foreslaaet et saakaldt Hjælpeløshedstillæg. Betegnelsen er ikke særlig god, og maaske kan der findes en, der er bedre. Købstædernes sociale Udvalg har ment, at dette Tillæg bør uddeles efter Skøn til Aldersrentenydere mellem 65 og 80 Aar. Vi mener, at Tillægget maa kunne udbetales fra det Tidspunkt, da Aldersrenten kan begæres, nemlig 60 Aar. Vi mener desuden, at Tillægget maa være fast, ikke fra 80 Aar, men fra 75 Aars Alderen, fordi der i Regelen allerede fra denne Aldersgrænse vil være Grunde, som taler for, at lade et saadant Tillæg træde i Kraft.

Forslaget om Forhøjelsen af Børnetillæg skyldes, at Erfaringen har vist, at de nuværende Tillæg er for lave, og vi er i Overensstemmelse med Købstædernes sociale Udvalg gaaet ind for at sætte dem op til samme Størrelse som Enkebørnsunderstøttelse.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Be-

mærkninger angaaende den Indtægt og den Formue, som en Aldersrentenyder kan have, uden at der foretages Nedsættelse af Aldersrenten. Det er jo et Problem, som har fremkaldt mange Diskussioner; der har ofte været talt om dette Spørgsmaal paa Møder rundt omkring i Landet, og der er indbragt talrige Avisartikler om dette Emne. Aldersrentelovgivningens nuværende Bestemmelse herom er ofte blevet skarpt kritiseret, idet man fra mange Sider har hævdet, at disse Bestemmelser paa en meget uheldig Maade hemmer Lysten til Opsparing og til Supplering af Aldersrenten gennem Arbejdsindtægt. Endvidere har man sagt: disse Bestemmelser modarbejder, at der af Arbejdsgivere ydes en aarlig Pengegave til Rentenydere, som i en meget lang Aarrække har været beskæftiget paa en Arbejdsplads. Ikke mindst i Venstres Presse er det blevet fremhævet, at en Ændring af Lovgivningen her var paakrævet, men det samme er for øvrigt sket ogsaa fra Aldersrentenydernes Organisation. Vi har den samme Opfattelse, men vi har imidlertid anset det for rimeligt at skelne mellem Indtægt af Arbejde og Indtægt, som opnaas paa anden Maade, f. Eks. ved Rente af Formue, ved Legater eller ved Gaver fra en Fagforening eller en Arbejdsgiver. Et Ægtepar i København kan nu, for at tage et Eksempel, have en samlet Indtægt paa 860 Kr. om Aaret, uden at der sker Fradrag i Aldersrenten, naar begge Ægtefæller opfylder Betingelserne for at oppebære Aldersrente og Begæring om Rente i øvrigt opsættes, til den ældste Ægtefælle er 70 Aar. Vort Forslag medfører, at alle Ægtepar uden Fradrag i Aldersrenten kan have en Indtægt ved Arbejde, som i København kan udgøre indtil 2 319 Kr., i Købstæderne 1 953 Kr. og paa Landet 1 504 Kr. Er Indtægten opnaaet ved Rente af Formue eller ved Legater eller Tilskud, kan den udgøre Halvdelen af disse Beløb. Det vil med andre Ord sige, at der efter denne Regel udmærket kan sammenspares en ret stor Formue og alligevel oppebæres fuld Aldersrente. Og dermed skulde der, mener vi, være tilvejebragt Betingelser for den Overbygning til Aldersrenten, der ofte og fra mange Sider er fremsat Ønske om.

Det Afsnit i vort Forslag, som tager Sigte paa at forhøje Grænsen for den Indtægt, der er tilladt Rentenydere med Bopæl paa et kommunalt Alderdomshjem, behøver formentlig ikke en særlig kraftig anbefaling. Bestemmelserne om disse Grænser findes i Følkeforsikringslovens § 54. I denne Paragraf fastslaas, at Rentenydere paa de kommunale Alderdomshjem af deres aarlige Ind-